

(החשך נעמד 33)

בלבד, יוצאים הנציגים האחרים במסווה של השתלמויות מקצועיות, או סורייהת רשמות ולימוד בעיות ספציפיות.

נסיעות אזה יוצרות בהכרח מצב שבו אותם אנשי-מיקצוע ש"היה טעם לשגרם דחו"ל נשארים בארץ, וממילא נפגעת רמת השיירות שהעירייה חייבת לספק לאזרחיה.

עד כמה בדיקת תקציבי העיריות אינה רצינית, לפחות בנושא ברית ערים-תאור מות, תעדנה הדוגמת המובאות להלן.

בשנת 1961 חתמה עיריית בתיים ברית ערים-תאומות עם עיריית ליוורנו שבאיטליה. מזה שבע שנים נתונה אותה עירייה תחת השפעת הטיעה הקומוניסטית בעיר. כתוצאה מכך ביטלה עיריית ליוורנו, למעשה, כל קשר בינה לבין בתיים.

למרות עובדה זו מאושר לבתיים, מדי שנה, תקציב שנתי בסך 10 אלפים לירות, למימון צרכי הברית.

איש לא ריש מהעירייה לצמצם או לבטל תקציב זה. הכסף מועבר בפועל עדידי ראשי-העירייה או עדידי גזבריה העיר לסעיפי-תקציב אחרים, בדיוק כשם שראשי עיריית אחרים מעבירים גם הם סכומי-כסף גדולים מתקציבים אחרים לצורך מימון נסיעות דחו"ל.

מצב דומה קיים בקריית-אטא, הקשורה בקישורי ברית ערים-תאומות עם העיר טירנבוס שביוון. מאז נטלה לידיה כת הקולונלים את השילטון באי, הופסקו כל הקשרים בין שתי הערים. הם עדיין לא חודשו, למרות שהדמוקרטיה ביוון הוחזרה על כנה.

והנה, למרות הקפאת כל פעילות הדדית בין שתי הערים אושרו לקריית-אטא, מדי שנה, תקציבים במסגרת סעיף ברית ערים-תאומות.

אוימה היא עיירה ציורית נידחת ביפן. שיבעה חודשים בשנה היא מכוסה שלג. ספק אם נמצא ברחבי המועצה הי אזורית מגידו אף אדם אחד, להוציא אולי מורים לגיאוגרפיה, שידע על קיומה של עיירה זו. אנשי משרד-החוץ הישראלי גילו לפתע להיטות בלתי-שיגרתית, והמדיצו בפני המועצה האזורית מגידו לכרות עם אוימה ברית ערים-ידידותיות.

אנשי המועצה האזורית לא ראו כל סיבה לא לכרות ברית עם העיירה היפה ניה, ומייד שריינו בתקציבם סעיף-הוציא אות מתאים.

למרבה הצער, מזה ארבע שנים חל שיתוק מוחלט בקשרי אוימה-מועצת מגידו. מדי שנה מאושר למועצה, אוטומטית, תקציב-ידידותיות כמסגרת ברית ערים-ידידותיות.

לא היתה זו הפעם היחידה שבה תמך משרד-החוץ, או יום, התקשרויות במיסגרת ברית ערים תאומות או ידידותיות.

הפגנת נוכחות

ישראלית

אשר נפעה מישלחת בת ארבעה חברי מועצת נצרת-עילית לעיר-התאור מה סטנטיין שבצרפת, מימן משרד-החוץ את המישלחת ב-10 אלפים לירות, נוסף לכסום זהה שהוצא על-ידי המועצה.

הנימוק הרישמי היה, כי חשוב שאנשי המישלחת יפגינו נוכחות ישראלית בארץ עיר. למעשה, אותו נימוק עצמו השיעו כל אותן עיריות שאיתרו את הרכבת ולא הספיקו לכרות ברית ערים-תאומות עוד קודם שהחלה לפעול הוועדה בראשות מנכ"ל משרד-הפנים. למרבה המזל, נידחו כל הבקשות. הוועדה החליטה, כי בזמנים אלה עדיפים קימוצים כספיים על נוכחות ערטילאית, שפירושה המעשי הוא נסיעות-עונג של נבחרים עיריות.

אולם, כל אותם ראשי ערים שנתמזל מזלם וכבר חתמו על בריתות עם ערים תאומות בחו"ל, אינם מסמיקים כאשר לי אחר שובם ארצה מנסיעות בילוי, הם מציינים עצמם כקדושים מעונים שכל הי נסיעה היתה למורת רוחם. אומללים אלה, אולצו, להתעופף רק כדי להפגין נוכחות ישראלית בחו"ל.

התמונה: א. גולדברג

כלי אחד לנגונים רבים...

טופס לטו רב שבועי אחד-לחמש הגרלות רצופות

זוטו

בוטיק מיניקור

מבצע חדש של חברת „רבלון“ הפתיע את נשות ישראל

האשה שכנסה לחנות התמרוקים הצפון תל-אביבת, הופתעה. בעל החנות ביקש ממנה להתיישב, בחורה נאה בחלוק לבן, פקדה עליה: „את הידיים ו! המומה הושיטה האשה — כבת 50, מטופחת בשיער צבוע שחור — את ידה. הבחורה בחלוק פתחה קופסת תכשירים, החלה מטפלת בציפורניה כשחיא מסבירה כל פעולה ופעולה.

מצב זה חזר על עצמו השבוע במיספר חנויות תמרוקים ובתי כלבו. היה זה חלק ממיבצע שעורכת חברת הקוסמטיקה „רבלון“, שהחליטה ללמד את נשות ישראל דרך חדשה לחיסכון.

הסביר אחד ממנהלי החברה: „הידיים והציפורניים מהוות חלק בלתי-נפרד מהופעתה המטופחת של כל אשה. בתנועה או בתנוחה — מושכות הידיים

תשומת-לב ועין, ולכן חיוני לדאוג להשלמת המראה האלגנטי — על-ידי טיפוח וציפורניים נאות.“

עקב המצב הכלכלי והפיחות האחרון בלירה הישראלית, החליטה חברת „רבלון“ להעמיד את המניקוריסטיות שלה לרשות הישראליות. המניקוריסטיות תעבורנה במשך חודש בפרפורמיות, תלמדנה את הנשים כיצד לטפל בציפורניים בביתן. בנוסף, הוציאה החברה חוברת-הזרחה, מחלקת אותה חינם. אך כבר בתחילת המיבצע התברר כי טיפוח ציפורניים מעניין לא רק נשים. באחת מחנויות הכלבו, הצטרף לתור הארוך של הנשים הממתנינות, גבר כסוף שיער לבוש חליפה. כשהגיע תורו, התיישב, הורה למניקוריסטית: „יש לי מישחק ראמי הערב. תעשי עבודה יפה ו! הבחורה לא התבלבלה, שאלה: „עם לאק או בלי ו!“

המניקוריסטית של „רבלון“ מדריכה לקוחה בטיפוח בציפורניים